

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 653/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1760/2000 veiste elektroonilise identifitseerimise ja veiseliha märgistamise osas**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artikli 168 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 1997. aastal muudeti nõukogu määrusega (EÜ) nr 820/97 ⁽³⁾ veiste identifitseerimise ja jälgitavuse eeskirju rangemaks veiste spongioosse entsefalopaatia (BSE) epideemia ja sellest tulenevalt (kõrvamärgi kasutamise abil) loomade päritolu ja liikumise jälgimise tuvastamise suurema vajaduse valguses.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾ on sätestatud, et iga liikmesriik peab looma veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi vastavalt kõnealusele määrusele.
- (3) Määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestati veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis koosneb looma mõlemale kõrvale kinnitatavast kõrvamärgist, elektroonilisest andmebaasist, loomapassist ja iga majandi kohta peetavast individuaalsest registrist.
- (4) Veiseliha esmatootja tuvastamine identifitseerimise ja registreerimise abil on eeltingimus, et päritolu saaks märgistada kogu toiduahela ulatuses. Nende meetmetega tagatakse tarbijate õiguste ja inimeste tervise kaitse ning suurendatakse tarbijate usaldust.
- (5) Määrust (EÜ) nr 1760/2000 ning täpsemalt veiste identifitseerimist ja veiseliha vabatahtliku märgistamise süsteemi nimetati komisjoni 22. oktoobri 2009. aasta teatises „Halduskoormuse vähendamise tegevusprogramm ELis – sektoripõhise vähendamise kavad ja 2009. aasta meetmed” ettevõtjatele teavitamiskohustuste kaudu märkimisväärselt halduskoormust tekitavana.

⁽¹⁾ ELT C 229, 31.7.2012, lk 144.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 21. aprilli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 820/97 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta (EÜT L 117, 7.5.1997, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

- (6) Elektroonilise identifitseerimise („EID”) süsteemide kasutamine võib tõhustada jälgimisprotsessi andmete automaatse ja täpsema edastamise ja salvestamisega majandi registrisse. Veelgi enam, see võimaldaks loomade liikumisandmete automaatset edastamist elektroonilisse andmebaasi ning muudaks seega jälgimissüsteemi kiiremaks, usaldusväärsemaks ja täpsemaks. EID süsteemide kasutamine parandaks ka teatavate põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste haldamist.
- (7) Raadiotuvastussagedusel töötavad EID süsteemid on viimase kümne aasta jooksul märkimisväärselt edasi arenenud. See tehnoloogia võimaldab individuaalsete loomakoodide kiiremat ja täpsemat edastamist otse andmetöötlussüsteemi. See vähendab võimalike nakatunud loomade või nakatunud toidu leidmiseks vajaminevat aega, viib usaldusväärsemate andmebaasideni ja parema suutlikkuseni haiguspuhangute korral kiiresti reageerida ja hoiab kokku tööjõukulused, isegi kui kulutused tehnikale suurenevad.
- (8) Käesolev määrus on kooskõlas asjaoluga, et EID süsteeme kasutatakse liidus juba muude loomaliikide kui veiste puhul, nagu lammaste ja kitsede puhul kasutatav kohustuslik süsteem.
- (9) Kuna EID süsteemidel on tehnoloogilisi eeliseid, on mitmed liikmesriigid otsustanud hakata veiste elektroonilist identifitseerimist vabatahtlikult kasutama. Need algatused võivad viia selleni, et liikmesriigid ja erinevad sidusrühmad töötavad välja erinevad süsteemid. Erinevate süsteemide areng raskendaks edasist tehniliste standardite ühtlustamist liidus. Tuleks tagada liikmesriikide EID süsteemide koostalitlusvõime ning kooskõla asjaomaste ISO standarditega või muude tunnustatud rahvusvaheliste standardiorganisatsioonide poolt vastuvõetud rahvusvaheliste tehniliste standarditega, tingimusel et kõnealused rahvusvahelised standardid suudavad tagada vähemalt parema toimivustaseme kui ISO standardid.
- (10) Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta aruandes veiste EID süsteemide kasutuselevõtmise võimalikkuse kohta jõuti järeldusele, et raadiotuvastussüsteemi arengutase oli piisav selle kasutamiseks praktikas. Samuti järeldati aruandes, et veiste puhul EID süsteemile üleminek on liidus ülimalt soovitatav, kuna see aitaks lisaks muudele eelistele vähendada ka halduskoormust.
- (11) Vastavalt komisjoni 10. septembri 2008. aasta teatisele „Tegevuskava ELi loomatervishoiustrateegia rakendamiseks” peab komisjon EID süsteemide kasutuselevõtmise käigus lihtsustama teabekohustusi, nagu majandi register ja loomapassid.
- (12) Komisjoni 19. septembri 2007. aasta teatise „Euroopa Liidu uus loomatervishoiustrateegia aastateks 2007–2013: haiguste ennetamine on parem kui ravi” on soovitatud EID-d veiste puhul kasutada liidu olemasoleva identifitseerimise ja registreerimise süsteemi võimalikuks tõhustamiseks selliste teabekohustuste nagu majandi register ja loomapassid lihtsustamise näol ja teeb ettepaneku viia ellu veisepasside elektroonilise vahetuse. Kõnealune vahetus kujutaks endast sellise EID kasutusele võtmist, mille puhul andmeid sisestatakse reaajas. Selline vahetus aitaks liikmesriikide pädevatel asutustel ja muudel sidusrühmadel kulutusi ja jõupingutusi oluliselt kokku hoida ning vähendada ka töökoormust loomapasside andmete sisestamisel elektroonilisse andmebaasi. Kõnealune määrus on selle algatusega kooskõlas.
- (13) Kõnealune määrus peaks seega aitama saavutada peamiste liidu strateegiate, sealhulgas strateegia „Euroopa 2020 – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” mõningaid keskseid eesmärgi majanduskasvu, ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime edendamise kaudu.
- (14) Mõned kolmandad riigid on juba kehtestanud eeskirjad, mis võimaldavad nüüdisaegse EID tehnoloogia kasutamist. Liit peaks kehtestama sarnased eeskirjad, et hõlbustada kaubavahetust ja parandada sektori konkurentsivõimet.

- (15) Uut liiki elektrooniliste tunnuste tehnilist arengut arvestades on asjakohane laiendada määruses (EÜ) nr 1760/2000 esitatud identifitseerimisvahendite valikut, et võimaldada elektrooniliste identifitseerimisvahendite kasutamist ametlike identifitseerimisvahenditena. Kuna vastavate õigusnormide kasutuselevõtmine eeldab märkimisväärseid investeeringuid, on vajalik viieaastane ülemineku periood, et anda liikmesriikidele aega ettevalmistuste tegemiseks. Ülemineku perioodi ajal jäävad veiste ainsaks ametlikuks identifitseerimisvahendiks kõrvamärgid.
- (16) EID kohustuslikuks muutmine terves liidus võib teatavad ettevõtjad panna majanduslikult ebasoodsasse olukorda. Seepärast on asjakohane pärast EID ametlikuks identifitseerimisvahendiks saamist võimaldada loomapidajatel seda kasutada vabatahtliku korra alusel. Vabatahtlikkuse korral otsustaksid EID kasuks need loomakasvatavad, kes sellest tõenäoliselt majanduslikku kasu saaksid, samas kui teistel loomakasvatajatel peaks olema võimalik jätkata oma loomade identifitseerimist kahe kõrvamärgiga.
- (17) Liikmesriikide loomakasvatussüsteemid, põllumajandustavad ja sektori ülesehitus on väga erinevad. Liikmesriikidel peaks seepärast olema võimalus kuulutada EID oma territooriumil kohustuslikuks vaid siis, kui nad peavad seda kõikide nimetatud tegurite valguses (sealhulgas mõju väiketootjatele) ja pärast loomakasvatavate esindusorganisatsioonidega konsulteerimist asjakohaseks. Liidusise loomakaubanduse korral peaks veiste elektrooniline identifitseerimine olema selle liikmesriigi kohustus, kes on EID kasutamise oma territooriumil kohustuslikuks muutnud. See ei tohiks tähendada nimetatud liikmesriigi kohustust läheliikmesriigis kord juba elektrooniliselt identifitseeritud loomi veel kord identifitseerida.
- (18) Kolmandatest riikidest liitu toodavate loomade ja liha suhtes tuleks kohaldada selliseid identifitseerimis- ja jälgitavusnõudeid, mis tagavad võrdväärse kaitsetaseme.
- (19) Kolmandatest riikidest liitu imporditavate loomade suhtes tuleks nende saabumisel kohaldada samu identifitseerimisnõudeid nagu liidus sündinud loomade suhtes.
- (20) Kui üks loom märgistatakse kahe ametliku identifitseerimisvahendiga, peaksid need kandma üht ja sama identifitseerimiskoodi. Elektroonilisele tunnusele kui ametlikule identifitseerimisvahendile ülemineku algfaasis ei saa mõnel juhul siiski välistada, et looma esialgse identifitseerimiskoodi konfiguratsiooni tehnilised piirangud võivad takistada koodi täpset ülekandmist elektroonilisele tunnusele. See võib juhtuda, kui looma olemasoleva identifitseerimiskoodi moodustavad märgid ei võimalda koodi elektroonilisele kujule teisendamist. Seetõttu tuleks üleminekuajaks ette näha konkreetset erandit, mis lubaksid kasutada elektroonilist tunnust ka sellistel loomadel, tingimusel et on tagatud nende täielik jälgitavus ning iga üksikut looma, sealhulgas tema sünnimajandit, saab identifitseerida.
- (21) Määruses (EÜ) nr 1760/2000 on ette nähtud, et iga looma jaoks, kes tuleb märgistada kooskõlas kõnealuse määruse nõuetega, peab pädev asutus väljastama loomapassi. See tähendab liikmesriikide jaoks märkimisväärset halduskoormust. Liikmesriikide pädevad asutused on kohustatud looma elektroonilised andmebaasid kooskõlas nõukogu direktiivi 64/432/EMÜ⁽¹⁾ artiklitega 14 ja 18. Kuna kõnealused andmebaasid pidid alates 31. detsembrist 1999 olema täielikult toimivad, peaksid nad piisavalt hästi tagama veiste riigisisese liikumise jälgimise. Passid tuleks seega väljastada vaid liidusiseks kaubanduseks ette nähtud loomadele. Samas ei tohiks käesoleva määrusega takistada vastu võtmast siseriiklike õigusnorme passide väljastamise kohta loomadele, kes ei ole ette nähtud liidusiseks kaubanduseks.
- (22) Komisjon käivitas liikmesriikidevahelise veisepasside vahetamise katseprojekti BOVEX, et hõlbustada andmete vahetamist liikmesriikide vahel ning samas tagada loomade liidusise liikumise jälgitavus. Kui liikmesriikide

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta (EÜT L 121, 29.7.1964, lk 1977/64).

elektrooniliste andmebaaside vaheline andmevahetus täielikult toimima hakkab, tuleks tühistada liidusiseseks kaubanduseks ette nähtud paberkandjal loomapasside väljastamise nõue. See peaks aitama liikmesriikide ja ettevõtjate halduskoormust vähendada.

- (23) Määruse (EÜ) nr 1760/2000 II jaotise II jaos on sätestatud veiseliha vabatahtliku märgistamise eeskirjad, mille kohaselt peab asjaomase liikmesriigi pädev asutus heaks kiitma teatavad märgistamise spetsifikaadid. Halduskoormus ja kulud, mida selline kord liikmesriikidele ja ettevõtjatele kaasa toob, ei ole süsteemist saadava kasuga proportsionaalsed. Kuna pärast kõnealuse määruse vastuvõtmist on jõustunud uued õigusaktid, muutusid vabatahtliku märgistamise süsteemi eeskirjad üleliigseks ja seepärast tuleks need välja jätta. Sellegipoolest ei tohiks piirata ettevõtjate õigust anda tarbijatele vabatahtliku märgistuse abil teavet liha omaduste kohta ja tarbijate õigust saada kontrollitavat teavet. Seepärast tuleks, nii nagu igasuguse muu liha puhul, veiseliha kohustuslikust märgistusest ulatuslikuma toidualase teabe esitamisel täita kehtivaid horisontaalseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) Pettuseohu vältimiseks liha märgistamisel ja Euroopa tarbijate kaitsmiseks peaks kohaldatavatel kontrollidel ja karistustel olema piisav hoiatav mõju.
- (25) Määruse (EL) nr 1169/2011 kohaselt esitas komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande toiduaine koostises kasutatud liha päritoluriigi või lähtekoha kohustusliku äramärgimise kohta. Vajaduse korral võis aruandele lisada seadusandliku ettepaneku, et tagada liha tarneahela suurem läbipaistvus ja Euroopa tarbijate parem teavitamine. Võttes arvesse hiljaaegu toiduahela toimimist mõjutanud probleeme seoses lihatoodete märgistamisega, eeldasid Euroopa Parlament ja nõukogu, et aruanne võetakse 2013. aasta teisel poolel võimalikult kiiresti vastu ning see võeti lõplikult vastu 17. detsembril 2013.
- (26) Lissaboni lepingu jõustumise järel komisjonile määruse (EÜ) nr 1760/2000 kohaselt antud pädevus tuleb viia vastavusse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitega 290 ja 291.
- (27) Selleks et tagada veiste ja veiseliha identifitseerimise, registreerimise ja jälgitavuse nõuetekohaseks toimimiseks vajalike eeskirjade kohaldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte veiste alternatiivsete identifitseerimisvahendite nõuete kohta; eritingimuste kohta, mille puhul liikmesriigid võivad pikendada identifitseerimisvahenditega märgistamise tähtaega; liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel vahetatavate andmete kohta; teatavate aruandekohustuste tähtaja kohta; identifitseerimisvahendite suhtes kehtestatavate nõuete kohta; identifitseerimisvahendite lisamise kohta lisas I esitatud loendis; elektroonilisest andmebaasist loomapassidesse kantavaid ja iga majandi kohta peetavasse individuaalsesse registrisse esitatavaid andmeid puudutavate eeskirjade kohta; veiste identifitseerimist ja nende liikumise registreerimise kohta hooajalisel, sealhulgas rändkarjatamisel; teatavate toodete märgistamise eeskirjade kohta, mis peaksid olema samaväärsed määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatutega; eeskirjade kohta päritolutähise lihtsustatud esitamiseks, kui loom viibib väga lühikest aega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus ta poegib või tapetakse; ning pakendatud värsket ja külmutatud looma- ja vasikalihaga märgistatavate toodete võidavate mõistete või mõistekategooriate suhtes kohaldatavate nõuete ja määratluste kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

- (28) Selleks et tagada määruse (EÜ) nr 1760/2000 ühetaolised rakendamistingimused seoses alternatiivseid identifitseerimisvahendeid kasutavate majandite registreerimisega; liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel andmete vahetamiseks vajalike tehniliste omaduste ja üksikasjaliku korraga; andmevahetussüsteemi täieliku toimivuse kinnitamisega; identifitseerimisvahendite vormi ja kujundusega; EID rakendamiseks vajalike standardite ja tehnilise korraga; identifitseerimiskoodi konfiguratsiooni reguleerivate eeskirjadega ning teatavate loomarühmade maksimumsuuruse ja kooslusega, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Käesoleva määruse täitmise üle tuleks teostada järelevalvet. Seepärast peaks komisjon veiseliha vabatahtlikku märgistamist käsitlevate õigusnormide puhul hiljemalt viis aastat ja EID-d käsitlevate õigusnormide puhul üheksa aastat pärast käesoleva määruse jõustumist esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule kaks aruannet, mis käsitlevad nii käesoleva määruse täitmist kui ka kogu liidus kohustusliku EID kasutuselevõtmise tehnilist ja majanduslikku teostatavust. Aruannetele tuleks vajaduse korral lisada asjakohased seadusandlikud ettepanekud.
- (30) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1760/2000 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1760/2000 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõike 2 teine lause jäetakse välja.
- 2) Artikli 2 esimene taane asendatakse järgmisega:

„— loom – veis direktiivi 64/432/EMÜ artikli 2 lõike 2 punktide b ja c tähenduses, sealhulgas kultuuri- ja spordiüritusteks ettenähtud loomad.”.

- 3) Artikli 3 esimese lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) identifitseerimisvahendid loomade individuaalseks identifitseerimiseks;”.

- 4) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Loomade identifitseerimise kohustus

1. Kõik majandi loomad peavad olema märgistatud vähemalt kahe identifitseerimisvahendiga, mis on loetletud I lisas ja vastavad lõike 3 kohaselt vastu võetud eeskirjadele ning mille pädev asutus on heaks kiitnud. Vähemalt üks identifitseerimisvahend peab olema nähtav ja kandma nähtavat identifitseerimiskoodi.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes on sündinud enne 1. jaanuari 1998 ja ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks. Sellised loomad tuleb märgistada vähemalt ühe identifitseerimisvahendiga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Tehnika arenguga kaasas käimiseks antakse komisjonile õigus võtta artikli 22b kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, mille alusel lisatakse I lisa toodud nimekirja uusi identifitseerimisvahendeid ja tagatakse nende koostalitlusvõime.

Identifitseerimisvahendid antakse majandile ning need jaotatakse ja loomad märgistatakse nendega pädeva asutuse kindlaksmääratud viisil.

Kahel identifitseerimisvahendil, mis on kooskõlas lõike 3 kohaselt vastu võetud rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktide ja käesoleva lõikega heaks kiidetud ning millega loom märgistatakse, on sama, kordumatu identifitseerimiskood, mis seoses loomade registreerimisega võimaldab looma ja tema sünnimajandi individuaalset identifitseerimist.

2. Kui identifitseerimiskoodi moodustavad märgid ei võimalda kasutada sama, kordumatu identifitseerimiskoodiga elektroonilist tunnust, võib liikmesriik erandina lõikest 1 ja oma pädeva asutuse järelevalve all lubada kasutada teisel identifitseerimisvahendil teistsugust koodi juhul, kui need vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

a) loom sündis enne lõike 3 teise lõigu punktis c osutatud rakendusaktide jõustumise kuupäeva;

b) on tagatud täielik jälgitavus;

c) on võimalik looma ja tema sünnimajandi individuaalne identifitseerimine;

d) loom ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks.

3. Piisava jälgitavuse ja tehnilise arenguga kaasaskäimise ning identifitseerimissüsteemi optimaalse toimimise tagamiseks võtab komisjon artikli 22b kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse I lisa loetletud identifitseerimisvahenditele esitatavaid nõudeid ning konkreetse identifitseerimisvahendi kasutuselevõtmiseks vajalikke üleminekumeetmeid.

Asjaomaste ISO standardite või tunnustatud rahvusvaheliste standardiorganisatsioonide vastuvõetud muude rahvusvaheliste tehniliste standardite (mis suudavad tagada vähemalt ISO standarditest parema toimimise ja töökindluse taseme) alusel kehtestab komisjon rakendusaktidega vajalikud eeskirjad seoses järgmisega:

a) identifitseerimisvahendite vorm ja kujundus;

b) veiste elektroonilise identifitseerimise tehnilised menetlused ning

c) identifitseerimiskoodi konfiguratsioon.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Alates 18. juulist 2019 tagavad liikmesriigid, et neil on olemas vajalik infrastruktuur loomade identifitseerimiseks elektroonilise tunnuse kui käesoleval määruel põhineva ametliku identifitseerimisvahendi alusel.

Alates 18. juulist 2019 võivad liikmesriigid vastu võtta siseriiklikud sätted, millega muudetakse kohustuslikuks ühe elektroonilise tunnuse kasutamine ühena kahest lõikes 1 ette nähtud identifitseerimisvahendist.

Liikmesriigid, kes kasutavad teises lõigus osutatud võimalust, esitavad komisjonile kõnealuste siseriiklike sätete teksti ja teevad selle teabe internetis kättesaadavaks. Komisjon aitab liikmesriikidel nimetatud teavet üldkättesaadavaks teha sellega, et avaldab oma veebisaidil lingid liikmesriikide asjaomastele veebisaitidele.

5. Erandina lõikest 1 võib kultuuri- ja spordiüritusteks (välja arvatud messideks ja näitusteks) ettenähtud veised identifitseerida alternatiivse identifitseerimisvahendiga, mis vastab lõikes 1 sätestatuga samaväärsetele identifitseerimisstandarditele.

Esimeses lõigus osutatud alternatiivseid identifitseerimisvahendeid kasutavad majandid registreeritakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis.

Komisjon kehtestab rakendusaktidega sellise registreerimise jaoks vajalikud eeskirjad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Lõikes 1 sätestatutega samaväärsete identifitseerimisstandardite alusel jälgitavuse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada nõuded esimeses lõigus osutatud alternatiivsete identifitseerimisvahendite, sealhulgas nende kasutuselevõtmiseks vajalike üleminekumeetmete suhtes.

Komisjon võib rakendusaktidega kehtestada esimeses lõigus osutatud alternatiivsete identifitseerimisvahendite vormi ja kujundust reguleerivad eeskirjad, sealhulgas nende kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Liikmesriigid edastavad üksteisele ja komisjonile nende territooriumil kasutatavate identifitseerimisvahendite mudeli. Nad teevad selle teabe internetis kättesaadavaks. Komisjon aitab liikmesriikidel nimetatud teavet üldkättesaadavaks teha sellega, et avaldab oma veebisaidil lingid liikmesriikide asjaomastele veebisaitidele.”

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 4a

Identifitseerimisvahenditega märgistamise tähtaeg

1. Artikli 4 lõikes 1 sätestatud identifitseerimisvahendid tuleb looma puhul kasutusele võtta maksimumtähtaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus loom sündis. Maksimumtähtaeg arvutatakse looma sündimise kuupäevast alates ning see ei või olla pikem kui 20 päeva.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Ühtegi looma ei tohi sünnimajandist ära viia enne, kui loom on märgistatud mõlema identifitseerimisvahendiga.

2. Praktiliste raskuste tõttu tekkinud erandjuhtudel identifitseerimisvahendite kasutamise võimaldamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte erandjuhtude kindlaksmääramiseks, mille korral liikmesriigid võivad pikendada identifitseerimisvahendi kasutuselevõtmise tähtaega üle lõike 1 esimeses ja teises lõigus osutatud maksimumtähtaegade. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealuse võimaluse igast kasutamisest.

Artikkel 4b

Kolmandatest riikidest pärit loomade identifitseerimine

1. Loom, kes peab direktiivi 91/496/EMÜ kohaselt läbima veterinaarkontrolli, ja kes siseneb liitu kolmandast riigist ning kes on ette nähtud liidu territooriumil asuvasse majandisse jäämiseks, identifitseeritakse sihtmajandis artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimisvahendiga.

Kolmandast riigist päritoluriigis loomale paigaldatud tunnus salvestatakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis koos kordumatu identifitseerimiskoodiga, mis on sihtliikmesriigis loomale identifitseerimisvahendiga antud.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes viiakse otse liikmesriigis asuvasse tapamajja, kui loom tapetakse 20 päeva jooksul pärast veterinaarkontrolli direktiivi 91/496/EMÜ alusel.

2. Loomad märgistatakse artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimisvahenditega maksimumtähtaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus sihtmajand asub. Kõnealune tähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast lõikes 1 osutatud veterinaarkontrollide teostamist.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati märgistada artikli 4 lõike 1 esimeses lõigus osutatud kahe identifitseerimisvahendiga enne sihtmajandist lahkumist.

3. Kui sihtmajand asub liikmesriigis, kes on vastavalt artikli 4 lõike 4 teisele lõigule muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks, märgistatakse loomad liidu sihtmajandis elektroonilise tunnusega tähtaja jooksul, mille määrab kindlaks sihtliikmesriik. Kõnealune tähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast lõikes 1 osutatud veterinaarkontrollide teostamist.

Erandina esimesest lõigust võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati elektroonilise tunnusega märgistada enne sihtmajandist lahkumist.

Artikkel 4c

Ühest liikmesriigist teise liikuvate loomade identifitseerimine

1. Teisest liikmesriigist pärit loomale jäetakse alles esialgne identifitseerimisvahend, millega ta on märgistatud vastavalt artikli 4 lõikele 1.

Erandina esimesest lõigust võib sihtliikmesriigi pädev asutus alates 18. juulist 2019 lubada järgmist:

- a) asendada üks identifitseerimisvahend elektroonilise tunnusega, ilma et muudetakse looma esialgset kordumatu identifitseerimiskoodi;
- b) mõlema identifitseerimisvahendi asendamine kahe uue identifitseerimisvahendiga, millel on sama, uus kordumatu identifitseerimiskood. Käesolevat erandit võib kohaldada kuni viie aasta jooksul pärast 18. juulist 2019 juhul, kui märkidest koosnev identifitseerimiskood looma kõrvamärgil ei võimalda sama kordumatu identifitseerimiskoodiga elektroonilise tunnuse kasutamist, ning juhul kui loom on sündinud enne artikli 4 lõike 3 teise lõigu punktis c osutatud rakendusaktide jõustumiskuupäeva.

2. Kui sihtmajand asub liikmesriigis, kes on muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks, märgistatakse loomad hiljemalt sihtmajandis elektroonilise tunnusega maksimumtähtaaja jooksul, mille määrab kindlaks liikmesriik, kus sihtmajand asub. Kõnealune maksimumtähtaeg ei tohi olla pikem kui 20 päeva pärast loomade saabumist sihtmajandisse.

Erandina lõikest 1 võib loomade füsioloogilise arengu tõttu pikendada kõnealust tähtaega teise identifitseerimisvahendi puhul kuni 60 päevani pärast looma sündi.

Loomad tuleb alati elektroonilise tunnusega märgistada enne sihtmajandist lahkumist.

Esimest lõiku ei kohaldata loomade suhtes, kes viiakse otse sellises liikmesriigis asuvasse tapamajja, kes on muutnud siseriiklike sätetega elektrooniliste tunnuste kasutamise kohustuslikuks.

Artikkel 4d

Identifitseerimisvahendite eemaldamine, muutmine või asendamine

Identifitseerimisvahendit ei tohi eemaldada, muuta ega asendada pädeva asutuse loata. Sellist luba võib anda vaid siis, kui vahendi eemaldamine, muutmine või asendamine ei halvenda looma jälgimist ning on võimalik looma, sealhulgas tema sünnimajandi, individuaalne identifitseerimine.

Igasugune identifitseerimiskoodi asendamine salvestatakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis koos loomale esialgse identifitseerimisvahendiga antud kordumatu identifitseerimiskoodiga.”

- 6) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

Liikmesriikide pädevad asutused loovad elektroonilise andmebaasi vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklitele 14 ja 18.

Alates kuupäevast, mil komisjon on kinnitanud andmevahetussüsteemi täielikku toimivust, võivad liikmesriigid hakata vahetama elektroonilisi andmeid oma elektrooniliste andmebaaside vahel. Andmete vahetamisel tagatakse loomapidaja huvide kaitsmiseks andmekaitse ja mis tahes kuritarvituste ärahoidmine.

Liikmesriikide vahel elektroonilise teabevahetuse tagamiseks võtab komisjon kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel vahetatavate andmete kohta.

Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetuse tehnilised tingimused ja viisi ning kinnitab andmevahetussüsteemi täielikku toimivust. Sellised õigusaktid võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt.”

7) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Kui liikmesriik ei vaheta elektroonilisi andmeid teiste liikmesriikidega artiklis 5 osutatud elektroonilise andmevahetussüsteemi raames, kohaldatakse järgmist:

- a) kõnealuse liikmesriigi pädev asutus väljastab kõnealuse liikmesriigi andmebaasist saadud andmete põhjal igale liidusiseseks kaubanduseks ette nähtud loomale passi;
- b) pass peab iga passi omava loomaga alati kaasas olema, kui teda viiakse ühest liikmesriigist teise;
- c) loomaga kaasasolev pass loovutatakse looma sihtmajandisse saabumisel selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus sihtmajand asub.

2. Selleks et võimaldada loomade liikumise jälgimist kuni teatavas liikmesriigis asuva päritolumajandini, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad loomapassi kantava elektroonilisest andmebaasist pärineva teabe kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed.”

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

Käesoleva määrus ei takista liikmesriike võtmast vastu siseriiklikke sätteid selliste loomade passide väljastamise kohta, kes ei ole ette nähtud liidusiseseks kaubanduseks.”

9) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine taane asendatakse järgmisega:

„— teatama asjaomase liikmesriigi kindlaksmääratud tähtaja jooksul pädevale asutusele kõigist majandist lahkunud ja sinna saabunud loomadest ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuu-päevad; maksimumtähtaeg on vähemalt kolm päeva ega ületa seitset päeva ühe kõnealuse sündmuse toimumisest. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda seitsmepäevase maksimumtähtaja pikendamist.”;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Selleks et võtta erandjuhtudel arvesse praktilisi raskusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tingimused, mille korral liikmesriigid võivad pikendada esimese lõigu teises taandes ette nähtud maksimaalset seitsmepäevast tähtaega, ning tähtaja pikendamise maksimumpikkuse, mis ei ületa 14 päeva pärast esimese lõigu teises taandes osutatud seitsmepäevast ajavahemikku.”

b) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Hooajaliselt karjatavate veiste asjakohase ja tõhusa jälgimise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte nende liikmesriikide või liikmesriikide osade suhtes, kus kohaldatakse hooajalise karjatamise erieeskirju, mis hõlmavad sellise karjatamise ajavahemikku ja loomapidaja konkreetseid kohustusi, ning võtta vastu eeskirju majandi registreerimise ja selliste veiste liikumiste registreerimise kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikke üleminekumeetmeid.”

c) Lisatakse järgmised lõiked:

„5. Erandina lõikest 4 on registri pidamine vabatahtlik loomapidajale:

a) kellel on juurdepääs artiklis 5 sätestatud elektroonilisele andmebaasile, mis juba sisaldab registrisse sisestavat teavet, ja

b) kes sisestab ajakohastatud teabe või laseb selle sisestada otse artiklis 5 sätestatud elektroonilisse andmebaasi.

6. Käesolevas artiklis sätestatud majandite registrisse kantava teabe õigsuse ja usaldusväärsuse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada vajalikud eeskirjad registrisse kantava teabe kohta, sealhulgas nimetatud eeskirjade kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed.”

10) Artikkel 8 jäetakse välja.

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Koolitus

Liikmesriigid tagavad, et iga loomade identifitseerimise ja registreerimise eest vastutav isik on saanud juhised käesoleva määruse asjakohaste sätete ning iga käesoleva määruse kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti ja rakendusakti kohta.

Kui asjaomaseid sätteid muudetakse, tehakse kõnealune teave kättesaadavaks esimeses lõigus osutatud isikule.

Liikmesriigid tagavad asjakohaste koolituste kättesaadavuse.

Komisjon hõlbustab parimate tavade vahetust, et parandada kogu liidus teabe ja koolituse kvaliteeti.”

12) Artikkel 10 jäetakse välja.

13) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) veiseliha – kõik CN-koodide 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluvad tooted;
- 2) märgistamine – märgistuse kinnitamine lihatüki või lihatükkide või nende pakkematerjali külge ning pakendamata toodete puhul tarbijale kirjaliku, piisava ja hästi nähtava teabe esitamine müügikohas;
- 3) organisatsioon – veiselihakaubanduse ühe või eri osade ettevõtjate rühmad;
- 4) hakkliha – konditustatud liha, mis on peeneks hakitud ja sisaldab vähem kui 1 % soola ning kuulub CN-koodide 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla;
- 5) lihalõikmed – väikesed lihatükid, mis on tunnistatud toidukõlblikuks ning saadud üksnes konditustamise tulemusel rümpadest kontide eemaldamisel või liha tükeldamisel;
- 6) tükeldatud liha – väikesteks kuubikuteks, lõikudeks või muukujulisteks üksikportsjoniteks lõigatud liha, mida ettevõtja ei pea enam täiendavalt tükeldama enne lõpptarbijale müümist ning mida lõpptarbijaga saab kohe kasutada. Käesolev määratlus ei hõlma hakkliha ega lihalõikmeid.”

14) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 3 ja 4 jäetakse välja;
- b) lõike 5 punkti a sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„a) Ettevõtjad ja organisatsioonid esitavad märgistusel ka järgmised andmed:”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„6. Selleks et vältida veiseliha märgistusel nende liikmesriikide või kolmandate riikide tarbetut kordamist, kus looma kasvatati, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada lihtsustatud märgistamine juhul, kui loom viibib väga lühikest aega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus ta sündinud või tapetakse.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad lõikes 1 ja lõike 2 punktis a osutatud loomarühma maksimaalse suuruse ja koosluse kohta, võttes arvesse piiranguid nende loomarühmade homogeensuse osas, kust tükeldatud liha ja lihalõikmed pärinevad. Sellised õigusaktid võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt.”

15) Artiklis 14 asendatakse neljas lõik järgmisega:

„Selleks et tagada kooskõla käesolevas jaos märgistusega seonduvate horisontaalsete eeskirjadega, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada veiseliha korrastamisel saadud lihalõikmete ja tükeldatud liha suhtes käesoleva artikli esimeses kolmes lõigus sätestatud eeskirjadele samaväärsed eeskirjad hakkliha suhtes kehtestatud eeskirjade eeskujul.”

16) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Kolmandatest riikidest pärit veiseliha kohustuslik märgistamine

Erandina artiklist 13 märgistatakse liidu territooriumile imporditud veiseliha, mille kohta ei ole kättesaadavad kõik artiklis 13 sätestatud andmed, järgmiselt:

„Päritolu: ELi mittekuuluvad riigid” ja „Tapmise koht: (kolmanda riigi nimi).”

17) Alates 13. detsembrist 2014:

a) asendatakse II jaotise II jao pealkiri sõnadega „Vabatahtlik märgistamine”;

b) artiklid 16, 17 ja 18 jäetakse välja ning

c) II jaotise II jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Üldeeskirjad

Artiklites 13, 14 ja 15 nimetamata toidualane teave, mille veiseliha turustavad ettevõtjad või organisatsioonid lisavad märgistusele vabatahtlikult, peab olema objektiivne, pädevate asutuste poolt kontrollitav ja tarbijatele arusaadav.

Nimetatud teave peab olema kooskõlas märgistust käsitlevate horisontaalsete õigusaktidega ning eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1169/2011 (*).

Kui veiseliha turustavad ettevõtjad või organisatsioonid ei täida esimeses ja teises lõigus osutatud kohustusi, kohaldab pädev asutus artiklis 22 sätestatud asjakohaseid karistusi.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22b vastu delegeeritud õigusakte seoses nende mõistete või mõistetekategoriate suhtes kohaldatavate nõuete ja määratlustega, mis võidakse kanda pakendatud värsket ja külmutatud looma- ja vasikalihha märgistusele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).”

18) Artiklid 19, 20 ja 21 jäetakse välja.

19) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse sätete järgimine.

Ettenähtud kontrollid ei tohi piirata kontrole, mida komisjon võib teha vastavalt määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artiklile 9.

Liikmesriigi poolt veiseliha turustava loomapidaja, ettevõtja või organisatsiooni suhtes kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed.

Pädev asutus teostab igal aastal miinimumarvu loomade identifitseerimise ja registreerimise ametlike kontrole, mis hõlmab vähemalt 3 % majanditest.

Pädev asutus suurendab viivitamata teises lõigus osutatud ametlike kontrollide miinimummäära, kui tehakse kindlaks, et ei ole järgitud loomade identifitseerimist ja registreerimist käsitlevaid sätteid.

Majandid, mida pädev asutus kontrollima hakkab, valitakse riskianalüüsi põhjal.

Kõik liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. augustiks iga-aastase aruande eelmise aasta jooksul teostatud ametlike kontrollide kohta.

2. Erandina lõikest 1 kehtestab pädev asutus loomapidaja suhtes järgmised halduskaristused:

a) kui majandi üks või mitu looma ei vasta ühelegi I jaotises kehtestatud sättele: piirang kõikide loomade liikumisele asjaomase loomapidaja majandisse ja sealt välja;

b) kui teatavate loomade puhul ei ole täielikult täidetud I jaotises kehtestatud identifitseerimis- ja registreerimisnõuded: viivitamatu liikumiskiirang üksnes nimetatud loomade suhtes seni, kuni nimetatud nõuded on täielikult täidetud;

c) kui teatavas majandis on nende loomade osakaal, kelle puhul ei ole täielikult täidetud I jaotises kehtestatud identifitseerimis- ja registreerimisnõuded, üle 20 % loomade koguarvust: viivitamatu liikumiskiirang kõikide kõnealuses majandis viibivate loomade suhtes; kuni kümne loomaga majandite puhul kohaldatakse nimetatud meedet juhul, kui rohkem kui kaks looma ei ole täielikult identifitseeritud I jaotises kehtestatud nõuete kohaselt;

d) kui loomapidaja ei suuda tõendada looma identifitseerimist ega jälgimist: asjakohasel juhul looma tervise ja toiduohutusega seotud riskide hindamisest lähtuvalt: looma hävitamine ilma hüvitise saamise võimaluseta;

- e) kui loomapidaja ei anna pädevale asutusele artikli 7 lõike 1 teise taande kohaselt aru tema majandisse saabuvate ja sealt lahkuvate loomade kohta, piirab pädev asutus loomade majandisse saabumist ja sealt lahkumist;
- f) kui loomapidaja ei anna pädevale asutusele artikli 7 lõike 1 teise taande kohaselt aru sündinud või surnud loomade kohta, piirab pädev asutus loomade majandisse saabumist ja sealt lahkumist;
- g) kui loomapidaja jätab pidevalt tasumata artiklis 9 osutatud kulud, võivad liikmesriigid piirata loomade saabumist asjaomase loomapidaja majandisse ja nende sealt väljaviimist.

3. Erandina lõikest 1 juhul, kui veiseliha turustavad ettevõtjad ja organisatsioonid ei ole veiseliha märgistamisel täitnud nende suhtes II jaotises kehtestatud nõudeid, annavad liikmesriigid vajaduse korral ja kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega korralduse asjaomane veiseliha turult kõrvaldada. Lisaks lõikes 1 osutatud karistustele võivad liikmesriigid:

- a) juhul kui kõnealune liha vastab asjaomastele veterinaar- ja hügieenieeskirjadele, anda loa:
 - i) veiseliha turuleviimiseks pärast seda, kui see on liidu nõuete kohaselt märgistatud, või
 - ii) veiseliha otse töötlusse saatmiseks, et sellest valmistada muid kui artiklis 12 esimeses taandes osutatud tooteid;
- b) anda korralduse asjaomastele ettevõtjatele ja organisatsioonidele antud loa peatamiseks või äravõtmiseks.

4. Komisjoni eksperdid teevad koostöös pädevate asutustega järgmises:

- a) kontrollivad, kas liikmesriigid täidavad käesolevas määruses sätestatud nõudeid;
- b) teevad kohapeal kontrollimisi, et tagada kontrollide kooskõla käesoleva määrusega.

5. Liikmesriik, kelle territooriumil kohapealne kontroll tehakse, osutavad komisjoni ekspertidele nende ülesannete täitmiseks vajalikku abi. Enne lõpparuande koostamist ja edasisaatmist arutatakse kontrollide tulemusi asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega. Nimetatud aruandes antakse liikmesriikidele vajaduse korral soovitusi käesoleva määruse paremaks täitmiseks.”

20) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 22a

Pädevad asutused

Liikmesriigid määravad pädeva asutuse või asutused, kes vastutavad käesoleva määruse ja selle alusel võetavate komisjoni aktide täitmise eest.

Nad teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele kõnealuste asutuste nimetused.

*Artikkel 22b***Volituste delegeerimine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 4 lõikes 1, artikli 4 lõikes 3, artikli 4 lõikes 5, artikli 4a lõikes 2, artiklis 5, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 2, artikli 7 lõikes 6, artikli 13 lõikes 6, artikli 14 lõikes 4 ja artiklis 15a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. juulist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 4 lõikes 1, artikli 4 lõikes 3, artikli 4 lõikes 5, artikli 4a lõikes 2, artiklis 5, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 2, artikli 7 lõikes 6, artikli 13 lõikes 6, artikli 14 lõikes 4 ja artiklis 15a osutatud volituse delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 4 lõike 1, artikli 4 lõike 3, artikli 4 lõike 5, artikli 4a lõike 2, artikli 5, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 1, artikli 7 lõike 2, artikli 7 lõike 6, artikli 13 lõike 6, artikli 14 lõike 4 ja artikli 15a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

21) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 23***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab artikli 4 lõike 3, artikli 4 lõike 5, artikli 5 ja artikli 13 lõike 6 kohaste rakendusaktide korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 kohaselt loodud alaline toiduahela ja loomateravishoiu komitee (*).

Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses (**).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetlusega, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul komitee eesistuja nii otsustab või kui enamus komitee liikmetest seda taotleb.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidu- alaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

22) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 23a

Aruanne ja suundumused õigusloomes

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

- vabatahtlikku märgistamist käsitlevate sätete puhul hiljemalt 18. juulil 2019 ja
- elektroonilist identifitseerimist käsitlevate sätete puhul hiljemalt 18. juulil 2023

asjaomased aruanded käesoleva määruse rakendamise ja mõju kohta, mis käsitlevad esmajärjekorras võimalust vaadata läbi vabatahtlikku märgistamist käsitlevad sätted ja teisalt kogu liidus kohustusliku elektroonilise identifitseerimise kasutuselevõtmise tehnilist ja majanduslikku teostatavust.

Aruannetele tuleks vajaduse korral lisada asjakohased seadusandlikud ettepanekud.”

23) Lisatakse järgmine lisa:

„I LISA

IDENTIFITSEERIMISVAHENDID

A) KÕRVAMÄRK

ALATES 18. JUULIST 2019;

B) ELEKTROONILINE TUNNUS ELEKTROONILISE KÕRVAMÄRGI KUJUL

C) MAKKU PAIGALDATAV ELEKTROONILINE TUNNUS

D) ELEKTROONILINE TUNNUS NAHA ALLA SÜSTITAVA TRANSPONDRI KUJUL”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS